

Μουσική και εγκεφαλική παράλυση

Άρης Χρυσοσπάθης

Εκπαιδευόμενος Μουσικοθεραπευτής,
Καθηγητής Μουσικής - Συνθέτης

«**Η** μουσική είναι ένα πεδίο πολλαπλών εμπειριών που επιδρά στο μυαλό των ανθρώπων, το σώμα και τα συναισθήματα. Διαπερνά το υποσυνείδητό τους και μπορεί να αποκαλύψει τι κρύβεται εκεί», αναφέρει η συγγραφέας Juliette Alvin στο βιβλίο της *Music therapy for the autistic child*.

Το μουσικοθεραπευτικό πλαίσιο έχει σκοπό να ενισχύσει την επικοινωνία και τη δημιουργικότητα σε ένα παιδί με σωματική αναπηρία, μέσω της σχέσης θεραπευτή-πελάτη-μουσικής. Ο Παναγιώτης, σε ηλικία εννέα μηνών και από λάθος των γιατρών, κατέληξε να πάθει εγκεφαλική παράλυση. Σε ηλικία τώρα πια 21 ετών και καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι, παρουσιάζει τα εξής συμπτώματα:

- Δύστροπος, χειριστικός
- Δυσκολία στη χρήση ψαλιδιού
- Απότομες και αδέξιες κινήσεις στα χέρια κατά τη χρήση του μολυβιού
- Έλλειψη αυτοπεποίθησης

- Προβλήματα στη μίμηση και στον έλεγχο της κίνησης
- Υπερευαίσθησία στην αφή.

Η μουσική και κυρίως ο αυτοσχεδιασμός, τόσο από την πλευρά του Παναγιώτη με τους στίχους όσο και από την πλευρά του μουσικοθεραπευτή με τους αυτοσχεδιασμούς στο πιάνο, χρησιμοποιήθηκε ως μέσον για τη ρύθμιση και την οργάνωση της κινητικής, ψυχολογικής και συναισθηματικής κατάστασής του.

Οι διάφορες τεχνικές –όπως ο κλινικός αυτοσχεδιασμός, η αντανάκλαση, τα διάφορα γνωστά τραγούδια και η δημιουργία νέων τραγουδιών (song writing) σύμφωνα με τα θέματα που απασχολούσαν τον Παναγιώτη– βοήθησαν στο να εδραιωθεί και να αναπτυχθεί η σταθερότητα στη σχέση μας.

Ειδικότερα παρατηρήθηκαν τα ακόλουθα αποτελέσματα, τόσο στη διαπροσωπική όσο και στη μουσική μας σχέση που αναπύχθηκε:

- Άρχισε σιγά-σιγά να βελτιώνει την εξωτερική του εμφάνιση. Άρχισε να φοράει κοστούμι με γραβάτα και γενικώς να είναι περισσότερο περιποιημένος.
- Η αναμονή του κάθε φορά για τη συνεδρία ολοένα και αυξανόταν, ενώ μετά το τέλος της δεν ήθελε να αποχωρήσει.
- Ενώ στην αρχή δεν ήθελε να τραγουδήσει επειδή δεν ένιωθε καλά με τη φωνή του, στην πορεία άρχισε να τραγουδάει και μάλιστα με ακρίβεια και σταθερότητα της φωνής του, αποκτώντας σιγά-σιγά την αυτοπεποίθηση που του έλειπε.
- Η ζωή του άρχισε να αποκτά όλο και μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Σε κάθε επόμενη συνεδρία έφερνε έναν χείμαρρο από στίχους τους οποίους προσάρμοζε με εξαιρετική ευκολία και μουσικότητα στη μουσική που επέλεγε ο ίδιος.
- Οι περισσότεροι στίχοι του είχαν ως θέμα την αγάπη και τον έρωτα αλλά και το μίσος, την αγανάκτηση κατά των γιατρών, αφού από ιατρικό

λάθος έμεινε καθηλωμένος σε αναπηρική καρέκλα. Στην πορεία η συμπεριφορά του σε αυτό το ζήτημα άρχισε να μαλακώνει και πλέον δεν το ανέφερε τόσο συχνά όσο πρώτα.

- ❑ Προς το τέλος των συνεδριών, κάποια στιγμή είπε: «Αν δε γινόταν η εργασία με τη μουσική και τους στίχους, θα ένιωθα μισός άνθρωπος...»

Κλείνοντας την εισήγηση αυτή παραθέτω ένα απόσπασμα από τον Πλάτωνα: «Η μουσική είναι νόμος ηθικός. Δίνει ψυχή στο σύμπαν, φτερά στον νου, ανέβασμα στη φαντασία, ευχαρίστηση στην κακοκεφιά, φαιδρότητα στη ζωή στο καθετί. Είναι η ουσία της τάξεως και οδηγεί σε ό,τι είναι καλό, δίκαιο και ωραίο, των οποίων η μουσική είναι η αόρατη αλλά εκθαμβωτική, παθητική και αιώνια μορφή».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Nordoff P. & Robbins C., *Therapy in Music for Handicapped Childen*, forward by Benjamin Britten, Λονδίνο, 1992.

Priestley M., *Therapy in Action*.

Alvin J., *Music therapy for the autistic child*.